

Status pošiljke:

RE008332255HR

Uručeno 4.9.2020. 9:23:44 u 10000 ZAGREB

Najava

3.9.2020.
14:00:21

10200 ZAGREB - Pošiljka je najavljena

Prijam

3.9.2020.
16:34:16

10200 ZAGREB - Pošiljka je zaprimljena

Dostava

4.9.2020.
7:08:22

10000 ZAGREB - Dostava na adresu je u tijeku

Uručeno

4.9.2020.
9:23:44

10000 ZAGREB - Pošiljka je uručena primatelju

Pomoć

Upute i info

Korporativne
stranice

Pojmovnik

Pravilnici i cjenici

Karijera u Pošti

Česta pitanja

Pravilno adresiranje

Reklamacije

Reklamacije

Kontakt

Mapa weba

Press centar

Pravne napomene

Zaštita privatnosti

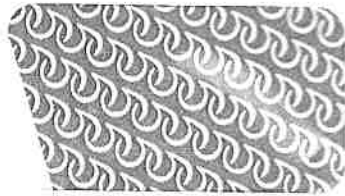
Sigurnost

Posiljatelj:
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
21000 SPLIT, SUKOŠANSKA 6

Oznaka spisa: P-128/2019
Naziv opravka: Presuda od 31.08.2020.

Poštarina plaćena Hrvatskoj po

1276

04-09-2020

PARNIČNI POSTUPAK
TINA POROPAT / ULOGA: PUNOMOĆNIK TUŽENIKA
ĐORĐIĆEVA 11
10000 ZAGREB

03.09.2020. 21:55
HP-Hrvatska pošta

AR

RE008332255HR

Ministarstvo pravosuđa i uprave Republike Hrvatske

Predmet: P-128/2019

Trgovački sud u Splitu

Stranke

Tužitelj I.
Tuženik A.

Vrsta predmeta

Isplata od 500.000,01 kn i više

Tijek postupka

① Datum pokretanja postupka 13.08.2009.
① Datum posljednje dodjele 26.03.2019. - sudac/sutkinja Marija Balić Jurišić
① Datum donošenja odluke 17.01.2020.
① Datum otpreme 17.01.2020.
① Datum arhiviranja -
① Rok čuvanja spisa -

Sudske radnje

Ročište za glavnu raspravu 05.06.2019. Održano
Ročište za glavnu raspravu 04.07.2019. Održano
Ročište za glavnu raspravu 20.11.2019. Održano
Ročište za objavu odluke 17.01.2020. Održano

Podaci o odluci

① Vrsta donesene odluke Presuda
① Datum pravomoćnosti odluke -
① Datum ovršnosti odluke -

Dodatne informacije

① Dodatni status predmeta NE
① Izjavljena žalba DA - 28.01.2020.
① Spis na višem sudu NE
① Predmeti izvan eSpis-a -

Vezani spisi

① Pž-1962/2017 - niži sud
① Pž-1435/2020 - viši sud

Pismena

#	① Datum	Tip pismena	① Vrsta pismena	Prilozi ①	Podnositelj / sud ①
1.	31.08.2020.	Podnesak	Presuda - preinačena 1.st. presuda	Ne	V.T.S.R.H.
2.	31.08.2020.	Podnesak	Dopis	Ne	V.T.S.R.H.
3.	25.05.2020.	Odluka/dopis suda	Dopis	Ne	Sud
4.	07.05.2020.	Podnesak	Podnesak	Ne	A.M.D.
5.	04.05.2020.	Podnesak	Podnesak	Ne	A.M.D.
6.	26.02.2020.	Odluka/dopis suda	Popratno izvješće za viši sud	Ne	Sud
7.	30.01.2020.	Odluka/dopis suda	Rješenje - naplata pristojbe	Ne	Sud

#	① Datum	Tip pismena	① Vrsta pismena	Prilozi ①	Podnositelj / sud ①
8.	30.01.2020.	Odluka/dopis suda	Rješenje - ispravak presude	Ne	Sud
9.	30.01.2020.	Odluka/dopis suda	Dopis - dostava žalbe na odgovor	Ne	Sud
10.	30.01.2020.	Odluka/dopis suda	Rješenje - naplata pristojbe	Ne	Sud
11.	29.01.2020.	Podnesak	Podnesak	Ne	A.M.D.
12.	28.01.2020.	Podnesak	Žalba	Ne	I.G.D.U.S.
13.	17.01.2020.	Podnesak	Pismeno s oglasne ploče	Ne	O.S.
14.	17.01.2020.	Zapisnik	Zapisnik	Ne	Sud
15.	17.01.2020.	Odluka/dopis suda	Presuda	Ne	Sud
16.	25.11.2019.	Zapisnik	Zapisnik	Da	Sud
17.	23.08.2019.	Podnesak	Podnesak tuženika	Ne	A.M.D.S.O.O.Z.P.N
18.	04.07.2019.	Zapisnik	Zapisnik	Da	Sud
19.	17.06.2019.	Podnesak	Podnesak tužitelja	Da	O.D.I.I.P.J.T.D.
20.	05.06.2019.	Zapisnik	Zapisnik	Ne	Sud
21.	25.03.2019.	Podnesak	Rješenje - ukinuta 1.st. presuda i predmet vraćen na ponovno suđenje (bitna povreda)	Ne	V.T.S.R.H.
22.	25.03.2019.	Podnesak	Vraćeno na ponovni postupak nakon ukidanja	Da	V.T.S.R.H.

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Sukoišanska br. 6, Split

8. P-128/2019-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Splitu, po sucu ovog suda Mariji Balić Jurišić, u pravnoj stvari tužitelja IVANIŠEVIĆ GRADNJA d.o.o. u stečaju, OIB: 88754036728, sa sjedištem u Splitu, Kila 37, koga zastupa punomoćnica Anita Juretić, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Ivančević i partneri iz Splita, 114. brigade 10, protiv tuženika ADDL MEGILA d.o.o., OIB:66536340192, sa sjedištem u Zagrebu, Đorđićeva 11, koga zastupaju stečajni vjerovnici osporavatelji Josepha Isac Strenlight iz Londona, Bursting Investments L.t.d., Belize i Dafaday Property Services L.t.d., UK, a ove osporavatelje zastupa punomoćnica Tina Poropat, odvjetnica u Zagrebu, radi utvrđenja, nakon provedene glavne i javne rasprave zaključene u prisutnosti punomoćnika tužitelja i zamjenice punomoćnika tuženika 20.studenog 2019., objavljene 17.siječnja 2020.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Utvrđuje se osnovanom tražbina tužitelja Ivanišević gradnja d.o.o. Split, Kila 37, prema tuženiku KOUDELA d.o.o. u stečaju, Hrvatskih iseljenika 20, u iznosu od 1.010.238,95 kuna, kao tražbina drugog višeg isplatnog reda.

Nalaže se tuženiku da naknadi tužitelju troškove parničnog postupka."

II Dužan je tužitelj, u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe, isplatiti tuženiku na ime troškova postupka iznos od 107.750,00 kn, dok se tuženik odbija za više traženi iznos od 41.750,00 kn.

Obrazloženje

Ovaj postupak tužitelj je pokrenuo prijedlogom za ovrhu temeljem vjerodostojne isprave.

Nakon što je tuženik pravovremeno uložio prigovor, rješenje o ovrsi donijeto od strane javnog bilježnika Mirjane Popovac, sa sjedištem javnobilježničkog ureda u Splitu, posl. br. Ovrv-17460/08 od 10. prosinca 2008. stavljeno je izvan snage i postupak je nastavljen kao povodom prigovora protiv platnog naloga.

Pravovremenim prigovorom tuženik je naveo da osporava postojanje tražbine tužitelja u utuženom iznosu, budući da uz rješenje o ovrsi nije dostavljen nikakav pravni osnov temeljem kojeg bi tužitelj potraživao utuženi iznos. Stoga tuženik pridržava pravo detaljnijeg očitovanja po zaprimanju relevantne dokumentacije.

Opreza radi tuženik je istakao kako je nesporno da je među strankama postojao dugogodišnji poslovni odnos, ali su sva potraživanja od strane tuženika uredno podmirena.

Pred ovim sudom zaprimljen je 4. lipnja 2012. podnesak tužitelja kojim je navedeno da je nad tuženikom otvoren stečajni postupak rješenjem ovog suda pod posl. brojem St-9/10 od 17. svibnja 2010. Stečajni upravitelj da je priznao tužiteljevo potraživanje u iznosu od 1.401.868,71 kn, ali su ga osporili stečajni vjerovnici Joseph Isac Strenlight iz Londona, Bursting Investments L.t.d., Belize i Dafaday Property Services L.t.d., UK i to u iznosu od 1.010.238,95 kn. Stoga je tužitelj pokrenuo parnicu radi utvrđenja osporene tražbine, odnosno nastavio postupak. Tužitelj je tužbeni zahtjev uredio na način da traži utvrđenje osnovanim tražbine u iznosu od 1.010.238,95 kn, kao tražbine drugo višeg isplatnog reda.

Presudom ovog suda pod poslovnim brojem P-301/2015 od 16. lipnja 2016. sud je usvojio tužbeni zahtjev tužitelja. Odlučujući o žalbi tuženika, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je svojim rješenjem pod poslovnim brojem Pž-1962/2017 od 12. ožujka 2019. ukinuo prvostupanjsku presudu broj P-301/2015 od 16. lipnja 2016. i predmet vratio ovom na ponovni postupak.

U ponovljenom dokaznom postupku sud je pregledao isprave priložene spisu, te pročitao iskaz svjedoka Marka Jurića.

Tužbeni zahtjev tužitelja iz podneska od 4. lipnja 2012. nije osnovan.

Tužitelj je uz prijedlog za ovrhu dostavio izvod iz poslovnih knjiga uvidom u koji proizlazi da ima tražbinu prema tuženiku u iznosu od 1.119.012,59 kn.

Nakon što je otvoren stečajni postupak nad tuženikom rješenjem ovog suda St-9/10 od 17. svibnja 2010. tužitelj je prijavio potraživanje u stečaju. Rješenjem ovog suda St-9/10 od 20. rujna 2010. osporena je tražbina tužitelja u drugom višem isplatnom redu za iznos od 1.010.238,95 kn i to od strane vjerovnika Joseph Isac Strenlight iz Londona, Bursting Investments L.t.d., Belize i Dafaday Property Services L.t.d., UK i to u naprijed navedenom iznosu za koji osporavatelji navode da se odnosi na petu privremenu situaciju koja nije ovjerena (tužitelj nije dostavio prijavu tražbine).

Stoga je tužitelj u ovom postupku trebao dokazati da je osporena tražbina osnovana.

Iz isprava priložnih spisu proizlazi da su parnične stranke dana 21. veljače 2008. zaključile Ugovor broj 01/08, predmet kojeg je izvođenje betonskih, armirano-betonskih, zidarskih i krovopokrivačkih radova na gradilištu stambeno-poslovne zgrade- Pansion I kategorije Mimice, k.č. zem. 6065, K.O. Rogoznica u Mimicama. Ugovorena cijena iznosi

381.714,00 EUR, a obračun i način plaćanja je dogovoren po sistemu građevinske knjige. Ugovor je zaključen između tužitelja, kao izvoditelja i tuženika, kao naručitelja radova.

Spisu također prileže privremene situacije i to: privremena situacija broj 1, privremena situacija broj 2, privremena situacija broj 3, privremena situacija broj 5, i okončana situacija broj 6. Uvidom u privremene situacije i okončanu situaciju broj 6 (list spisa 116-146) utvrđeno je sa su sve situacije potpisane od naručitelja, izvoditelja i nadzornog inženjera, izuzev prve privremene situacije koja nije potpisana od strane naručitelja.

Tuženik je u svom podnesku koji je pred ovim sudom zaprimljen dana 6. ožujka 2015. naveo da je došao do saznanja da je dio ugovorenih radova i usluga, bez znanja i pristanka tuženika, bio korišten za izgradnju privatne kuće g. Voje Vujevića. Do ovoga saznanja je došao g. Joseph Isac Strenlight, a koji je također došao do saznanja da privremene situacije nisu potpisane od ovlaštenih osoba tuženika, izuzev druge i treće situacije. Izvedba radova da je obustavljena, radi čega stranke nikada nisu napravile okončani obračun.

Na okolnost izvođenja radova na objektu u Mimicama saslušan je svjedok Marko Jurić iz Solina na ročištu održanom pred ovim sudom dana 30. ožujka 2016. godine.

Iz iskaza svjedoka Marka Jurića, kojeg sud prihvaća kao objektivnog i vjerodostojnog, proizlazi da svjedok poznaje obje parnične stranke, kako tužitelja tako i tuženika, te da je u posnom kontaktu sa jednim od suvlasnika tuženika gosp. Strenlight. Nadalje iz iskaza svjedoka proizlazi da je tvrtka Ivanišević Gradnja d.o.o. bila glavni izvođač objekta u Mimicama. Radi se o poslovno- stambenom objektu, čiji je investitor bila Koudela d.o.o.. Nije mu poznato da li je između Koudela d.o.o. i Ivanišević Gradnje d.o.o. zaključen ugovor, a ako je njegovi mu detalji nisu poznati. Poznato mu je da je tvrtka Ivanišević Gradnja d.o.o. izvodila betonske radove, a zna da su ti radovi dijelom izvedeni, ali se ne može usuditi reći da su izvedeni u cijelosti. Nadzorni ing. je bio Dalibor Bartulović. Svjedok je taj objekt kao manager preuzeo u fazi njegove nedovršenosti. Betonski radovi su bili izvedeni, ali ne u cijelosti, odnosno svjedok je pojašnjenja radi naveo da nisu bili gotovi niti grubi građevinski radovi. Prije dvije godine objekt je kupljen na dražbi u ovršnom postupku, a kupljen je od strane tvrtke ADDL Mimice d.o.o.. Objekt je završen u zadnje dvije godine. Nadalje izjavljuje da nije bio prisutan izvođenju grubih radova, niti zna kad su radovi na objektu u Mimicama započeti. Kada je rekao da je objekt preuzeo kao manger, svjedok je pri tom sam mislio na tom da je on manager društva ADDL Mimice d.o.o., a koje društvo je kupilo objekt na dražbi. Za Koudelu d.o.o. svjedok nikada nije radio, a investitora je upoznao kada je započeo stečajni postupak. Tvrtka ADDL Mimice d.o.o. je kupila, i kao investitor završila objekt u Mimicama. Odgovarajući na upite svjedok je naveo da je iz razgovora sa radnicima tužitelja saznao da oni istodobno, sa objektom u Mimicama rade i na privatnoj kuću Voje Vujevića. Iz ovog razloga nadzorni inženjer nije provjeravao točnost privremenih situacija.

Na tužitelju je teret dokaza koliko je radova odnosno kolika je količina radova izvedena na objektu u Mimicama, a koji dio radova se odnosi na privatni objekt Voje Vujevića. Naime, nitko nije osporio navode da su se paralelno odvijali radovi na apartmanima u Mimicama i na privatnom objektu Voje Vujevića. Stoga, je jedino vještačenjem po vještaku građevinske struke moguće utvrditi koliko je radova tužitelj izveo za tuženika, pri čemu se ne računaju radovi vršeni na privatnom objektu Voje Vujevića. Međutim, da bi sud proveo vještačenje po vještaku građevinske struke, to je bilo potrebno pribaviti od strane tužitelja dokumentaciju koja obuhvaća građevinske knjige, građevinski dnevnik. Do kraja ovog postupka tužitelj nije dostavio dokumentaciju koja bi bila podloga izradi vještva. Naime, s

obzirom da je, a nakon saznanje g. Joseph Isac Strenlight da se paralelno sa odvijanjem radova na apartmanima u Mimicama izvode radovi na privatnom objektu Voje Vujevića, izvedba radova je obustavljena i nakon toga završena od strane novog investitora, pa stoga bez isprava zatraženih od strane tužitelja nije moguće takav dokaz izvesti.

Do kraja ovog postupka tužitelj nije dokazao da je izvršio radove za objekt apartmana Mimice u količini navedenoj u privremenim situacijama. Nadalje, iz provedenog postupka proizlazi da nije sačinjen okončani obračun na temelju izvršene primopredaje radova. Tužitelj također nije dokazao, a s obzirom na navode o paralelnom izvođenju radova na ugovorenom objektu u Mimicama i na privatnoj kući Voje Vujevića, koliko je radova izvedeno na objektu u Mimicama, a ovo posebno iz razloga što je tvrtka ADDL Mimice d.o.o., a nakon što je predmetni objekt kupila na dražbi, istog dovršila kao investitor.

Budući da tužitelj nije dokazao osnovanost osporene tražbine, to je sukladno odredbi članka 219 Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13 – dalje ZPP) tužbeni zahtjev valjalo odbiti i odlučiti kao u izreci pod I. presude.

Odluka o trošku temelji se na čl. 154 st. 1 ZPP-a. Tarifi o nagradi i naknadi troškova za rad odvjetnika («Narodne novine» 148/09.) Tuženiku je priznat trošak sastava prigovora protiv rješenja o ovrsi (Tbr. 11 točka 1) u iznosu od 11.200,00 kn, trošak sastava žalbe od 6. listopada 2009. (Tbr. 10 točka 1) u iznosu od 14.000,00 kn, dok mu je po Tarifi o nagradi i naknadi troškova za rad odvjetnika («Narodne novine» 142/12, 103/14 i 118/14.) priznat trošak sastava podneska od 6. ožujka 2015. (Tbr. 8 točka 1) u iznosu od 10.100,00 kn, trošak zastupanja na ročištu od 7. rujna 2015. (Tbr. 9 točka 5) u iznosu od 500,00 kn, trošak zastupanja na ročištu od 9. studenog 2015. (Tbr. 9 točka 1) u iznosu od 10.100,00 kn, trošak zastupanja na ročištu od 28. siječnja 2016. (Tbr. 9 točka 3) u iznosu od 500,00 kn, trošak sastava podneska od 30. prosinca 2015. (Tbr. 8 točka 1) u iznosu od 10.100,00 kn, trošak zastupanja na ročište od 30. ožujka 2016. (Tbr. 9 točka 1) u iznosu od 10.100,00 kn, trošak sastava podneska od 26. veljače 2016. (Tbr. 8 točka 1) u iznosu od 10.100,00 kn, trošak sastava odgovora na žalbu 15.srpnja 2016., (Tbr. 10 točka 4) u iznosu od 10.100,00 kn, trošak sastava podneska od 29.rujna 2016. (Tbr. 8 točka 3) u iznosu od 500,00 kn, trošak sastava podneska od 16.prosinca 2016., Tbr. 8 točka 3) u iznosu od 500,00 kn, trošak sastava podneska od 13.veljače 2017., (Tbr. 8 točka 3) u iznosu od 500,00 kn, trošak sastava podneska od 19.listopada 2018., Tbr. 8 točka 3) u iznosu od 500,00 kn, trošak sastava podneska od 4.srpnja 2019., Tbr. 8 točka 3) u iznosu od 500,00 kn, trošak sastava podneska od 23.kolovoza 2019., Tbr. 8 točka 3) u iznosu od 500,00 kn, trošak zastupanja na ročištu od 9.lipnja 2019. (Tbr. 9 točka 5) u iznosu od 500,00 kn, zastupanja na ročištu od 4.srpnja 2019., (Tbr. 9 točka 1) u iznosu od 10.100,00 kn, zastupanja na ročištu od 20. studenog 2019. (Tbr. 9 točka 1) u iznosu od 10.100,00 kn, trošak zastupanja na ročištu za objavu odluke (Tbr. 9 točka 3) u iznosu od 500,00 kn, što sveukupno iznosi 111.000,00 kn. Tuženiku je priznat trošak PDV-a do 1.ožujka 2012., po stopi od 23% u iznosu od 5.796,00 kn, dok mu je troška PDV-a od 1.ožujka 2012., priznat po stopi od 25 % u iznosu od 21.450,00 kn. Tuženiku je priznat trošak pristojbe prigovora u iznosu od 5.000,00 kn, odnosno ukupno 143.246,00 kn. Tuženik je odbije za više traženi iznos od 10.629,25 kn. Tuženiku nije dosuđen trošak sastava podneska od 23.kolovoza 2016., jer isti ne prileži spisu, te mu je trošak pristupa na ročište od 5.lipnja 2019., dosuđen u maksimalnom iznosu od 500,00 kn po Tbr. 9. toč. 5., radi čega je razmjeno umanjen PDV. Tuženiku nije dosuđen trošak pristojbe odgovora na žalbu i trošak pristojbe presude, jer isti od njega nisu ni zatraženi. Stoga je u odnosu na trošak riješeno kao u točki II. izreke presude.

U Splitu, 17.siječnja 2020.

Dokument je elektronički potpisan:

MARIJA BALIĆ
JURIŠIĆ

Vrijeme potpisivanja:

17-01-2020
14:10:05

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU
2.5.4.97-#130D48E23390383432323937393236
L=SPLIT
S=BALIĆ JURIŠIĆ
G=MARIJA
CN=MARIJA BALIĆ JURIŠIĆ

S U D A C

MARIJA BALIĆ JURIŠIĆ

P O S U D B A L I J E K U :

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 8 dana računajući od dana primitka. Žalba se podnosi Visokom trgovačkom sudu RH putem ovog suda u 3 primjerka.

DNA:

- tužitelju po punomoćniku
- tuženiku po punomoćniku
- u spis

Broj zapisa: 17893-0ed47

Kontrolni broj: 0c562-88b82-e1685

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MARIJA BALIĆ JURIŠIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Splitu
Sukoišanska 6
21000 Split

Poslovni broj: Ref 8 : P-128/2019-17

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Trgovački sud u Splitu po sucu Mariji Balić Jurišić u pravnoj stvari tužitelja IVANIŠEVIĆ GRADNJA d.o.o. u stečaju, OIB 88754036728, Kila 37, 21000 Split, koga zastupaju punomoćnici iz Odvjetničkog društva Ivančević i partneri, j.t.d. Split, protiv tuženika ADDL MEGILA d.o.o., OIB 66536340192, Đorđićeva 11, 10000 Zagreb, koga zastupa punomoćnica Tina Poropat, odvjetnica u Zagrebu, radi utvrđenja, 30. siječnja 2020.

riješio je

Ispravlja se presuda ovoga suda poslovni broj P-128/2019 od 17. siječnja 2020. u točki II izreke na način da kod dosuđenog troška postupka, umjesto 107.750,00 kn ima pravilno stajati 143.246,00 kn, a kod odbijajućeg dijela troška postupka umjesto 41.750,00 kn pravilno ima stajati 10.629,25 kn.

Obrazloženje

S obzirom da je prilikom sastavljanja teksta presude od 17. siječnja 2020. poslovni broj gornji i ispisa istog putem osobnog računala i pisača došlo do omaške u pisanju na način da je umjesto dosuđenog troška od 143.246,00 kn omaškom naveden iznos od 107.750,00 kn, a kod odbijajućeg dijela je umjesto iznosa od 10.629,25 kn omaškom naveden iznos od 41.750,00 kn. Stoga je temeljem čl.342. Zakona o parničnom postupku ("Narodne Novine" 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 70/19).

U Splitu, 30. siječnja 2020.

Sudac

Marija Balić Jurišić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba. Žalba se podnosi u roku od osam dana od dana dostave prijepisa rješenja, putem ovog suda na Visoki trgovački sud RH u Zagrebu, pisanim podneskom u 3 primjerka.

DNA:

1. IVANIŠEVIĆ GRADNJA d.o.o. za gradnju i usluge u stečaju, Kila 37, 21000 Split zastupanog po punomoćniku Odvjetničko društvo Ivančević i partneri, javno trgovačko društvo

2. ADDL MEGILA društvo s ograničenom odgovornošću za poslovanje nekretninama, Đorđićeva 11, 10000 Zagreb zastupanog po punomoćniku Tina Poropat

Dokument je elektronički potpisan:

MARIJA BALIĆ
JURIŠIĆ

Vrijeme potpisivanja:

30-01-2020
13:24:34

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU
2.5.4.07=#130D4B523330083432323837393236
L=SPLIT
S=BALIĆ JURIŠIĆ
G=MARIJA
CN=MARIJA BALIĆ JURIŠIĆ

Broj zapisa: 17893-767cf

Kontrolni broj: 06165-9e1b9-92d51

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MARIJA BALIĆ JURIŠIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

Odluka:
VSRH Revt 55/2002-2

Zbirni podatci

Broj odluke: VSRH Revt 55/2002-2
Datum odluke: 04.04.2002
Vrsta odluke: Presuda
Vrsta predmeta: Građanski - revizija iz trgovačkog spora
Odjel: GRAĐANSKI ODJEL
[Poveznica do dokumenta na portalu NOTARIUS-INFO](#)

Tekst

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Revt-55/02-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu u vijeću sastavljenom od sudaca dr. Ive Grbina, kao predsjednika vijeća, te Miroslave Vekić, Miljenke Vraničar, Tome Gložinića i Ljubice Munić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja U. d.d. Z., koga zastupa M. K., odvjetnik iz Z., protiv tuženika V. s p.o. B. n. m., radi 41.524,99 kn, odlučujući o reviziji tužitelja protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 25. studenog 1997. godine broj Pž-1450/97-2, kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Splitu od 30. siječnja 1997. godine broj P-744/95, na sjednici održanoj dana 4. travnja 2002. godine,

pre sudio je:

Odbija se revizija kao neosnovana.

Obrazloženje

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, kao drugostupanjski sud je svojom presudom od 25. studenog 1997. godine broj Pž-1450/97-2 potvrdio presudu Trgovačkog suda u Splitu od 30. siječnja 1997. godine broj P-744/95, kojim je tužitelj odbijen s tužbenim zahtjevom, da mu tuženik plati svotu od 41.524,99 kn sa zateznim kamatama od dospelosti do isplate. Ujedno je tužitelju naloženo tuženiku nadoknaditi parnični trošak u svoti od 225,00 kn.

Protiv te presude izjavio je reviziju tužitelj, kako navodi zbog svih razloga iz čl. 385. st. 1. toč. 1., 2. i 3. ZPP. U reviziji navode da u razlozima presude nema navoda o tome na kojim zakonskim odredbama se te presude temelje, što upućuje na nedostatke zbog kojih ih nije moguće ispitati. Nadalje tvrdi da je izvadak iz

poslovnih knjiga vjerodostojna isprava, kojom se dokazuje opstojnost određene tražbine. Drugostupanjskom sudu revident posebno prigovara što nije imao u vidu tužiteljev podnesak, kojim je dopunio žalbu i dostavio dokaze. Predlaže da ovaj sud prihvati reviziju, ukine presude nižestupanjskih sudova, te predmet vrati na ponovno suđenje.

Protivna strana nije dala odgovor na reviziju, a državni odvjetnik, kojemu je revizija također dostavljena u smislu čl. 390. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92 i 112/99 – dalje ZPP) nije se očitovao na sadržaj revizije.

Revizija nije osnovana.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu čl. 386. ZPP ovaj sud je utvrdio da u provedenom postupku nije ostvarena bitna povreda odredbe ZPP iz čl. 354. st. 2. toč. 10., dakle nije ostvaren taj razlog za reviziju u bitnoj povredi odredbi ZPP na čije ostvarenje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Ist tako nije ostvarena niti bitna povreda na koju upućuje revident, kao i način na koji bi ona bila ostvarena. Presude nižestupanjskih sudova sadrže razloge o odlučnim činjenicama, nemaju nedostatke, koji bi mogli biti razlog za nemogućnost ispitivanja pobijane presude, njezine zakonitosti kao i zakonitosti provedenog postupka. Pravni osnov odbijajućeg sadržaja presude je rezultat provedenog postupka tj. tužitelj nije dokazao da postoji njegova tražbina prema tuženiku, koja je predmet parnice, odnosno u tom smislu nije pružio dokaze do zaključenja glavne rasprave.

Revizijski razlog u pogrješnoj primjeni materijalnog prava u smislu čl. 356. u svezi sa čl. 385. st. 1. toč. 3. ZPP također nije ostvaren. Na utvrđeno činjenično stanje nižestupanjski sudovi su pravilno primijenili materijalno pravo.

U provedenom postupku odnosno uz prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave tužitelj je priložio izvadak iz konta. Revident je u pravu, kada navodi da je izvadak iz konta ovjerovljena vjerodostojna isprava, ali kako je tuženik osporio sadržaj te isprave tužitelj je bio dužan dokazati istinitost te isprave. Izvadak iz konta upućuje na sadržaj poslovnih knjiga, odnosno na knjiženje tužiteljeve tražbine prema tuženiku u ovom slučaju, ali iz tog izvataka nije vidljiv činjenični i pravni odnos

knjiženja, pa je revident nakon tuženikovog poricanja istinitosti izvotka iz konta bio dužan odgovarajućim ispravama ili drugim dokazima dokazati istinitost sadržaja. Budući da to nije učinio odbijajuća presuda prvostupanjskog i drugostupanjskog suda su osnovane na zakonu.

Tužitelj je uz žalbu priložio određene isprave sa svrhom dokazivanja opstojnosti prijeporne tražbine, međutim valja imati u vidu odredbu čl. 496a. ZPP, prema kojoj pred trgovačkim sudovima se u žalbi mogu iznositi nove činjenice i predlagati novi dokazi ako žalitelj učini vjerojatnim da ih bez svoje krivnje nije mogao iznijeti odnosno predložiti do zaključenja glavne rasprave. Tužitelj ni na koji način nije učinio vjerojatnim nemogućnost pružanja dokaza tijekom rasprave, pa je prema tome drugostupanjski sud postupio po zakonu ne uzimajući u obzir isprave koje je tužitelj priložio uz žalbu.

Prema tome, nisu ostvareni razlozi za reviziju, kako oni na koje sud pazi po službenoj dužnosti, tako ni oni na koje upućuje revident. Zbog toga je ovaj sud na temelju čl. 393. ZPP reviziju odbio kao neosnovanu.

U Zagrebu, 4. travnja 2002. godine.

Predsjednik vijeća:
dr. Ivo Grbin, v.r.

Odluka:

PŽ 6885/08-3

Zbirni podatci

Broj odluke: PŽ 6885/08-3

Datum odluke: 23.12.2008 0:00:00

Vrsta odluke: Rješenje

[Poveznica do dokumenta na portalu NOTARIUS-INFO](#)

Tekst

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, po sucu pojedincu Lidiji Tomljenović, u postupku osiguranja predlagatelja osiguranja-tužitelja ZITEX d.o.o., Donji Miholjac, Vukovarska 12, kojeg zastupa punomoćnik Marko Kuna, odvjetnik u Osijeku, protiv protivnika osiguranja-tuženika VIKING d.o.o., Dalj, Kardinala A. Stepinca 39, kojeg zastupa punomoćnik Tomislav Marinić, odvjetnik u Osijeku, radi određivanja privremene mjere, odlučujući o žalbi protivnika osiguranja protiv rješenja Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj XI P-118/08-20 od 22. srpnja 2008. godine, 23. prosinca 2008. godine

Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj XI P-118/08-20 od 22. srpnja 2008. godine i predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

Pobijanim rješenjem označenim u izreci, radi osiguranja novčane tražbine tužitelja prema tuženiku u iznosu od 313.344,02 kn te zakonskih zateznih kamata na pojedinačno određene iznose i troškova postupka, određena je privremena mjera kojom se zabranjuje protivniku osiguranja „da otuđi ili optereti nekretninu u to: stan br. 8, smješten na II katu, a sastoji se od ulaza, kupaonice, kuhinje ostave, dnevnog boravka, sobe i lođe, ukupne površine 70,60 m², te sporednog dijela koji se sastoji od parkirnog mjesta broj 7 površine 11,04 m², vlasništvo Viking d.o.o., Dalj u 1/1 dijelova, a koji stan je upisan u z.k.ul. 18804, sagrađen na k.č.br 7455/1 u Osijeku u ulici Matije Gupca, k.o. Osijek, površine 620 m², višestambeni objekt broj 35, površine 268 m², dvorište površine 352 m², etaža 914/10000", naloženo je nadležnom općinskom sudu provesti zabilježbu zabrane u zemljišnim knjigama, te određeno trajanje mjere do potpunog namirenja tražbine ili drugačije odluke suda.

U obrazloženju se navodi da je tužitelj podnio tužbu protiv tuženika radi isplate iznosa od 313.344,02 kn na temelju ovjerenih privremenih i okončane situacije, navodeći da je radove specificirane u količinama u tim privremenim i okončanoj situaciji izveo, da je tuženik iste ovjerio kao i nadzorni inženjer, ali da odbija iste platiti. Nadalje tužitelj navodi da ima saznanja da tuženik ima poslovnih i finansijskih poteškoća i da prodaje svoju imovinu uslijed čega bi naplata po pravomoćnosti sudske presude

u predmetu broj P-118/08 za tužitelja bila otežana odnosno onemogućena. Smatra da postoji vjerojatna opasnost da će tuženik spriječiti ili znatno otežati naplatu tužiteljeve tražbine time što će svoju imovinu otuđiti, prikriti ili na drugi način njome raspolagati, te da su ispunjene pretpostavke iz čl. 296. Ovršnog zakona za određivanje privremene mjere iz čl. 297. tog Zakona. Smatra i to da određivanjem predložene privremene mjere, tuženik ne bi trpio nikakvu štetu odnosno da bi eventualno trpio samo neznatnu štetu.

U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u izvod otvorenih stavki (list spisa 3.), dokumentaciju koju je tuženik dostavio uz podnesak od 14. veljače 2008. godine, a koji se odnosi na protutužbu (list spisa 16. do 80.), Ugovor o gradnji i Anex tom Ugovoru (list spisa 83. do 86.), VI. privremenu situaciju (list spisa 87.), VII. privremenu situaciju (list spisa 90.), okončanu situaciju (list spisa 89.) i račun za utrošenu električnu energiju (list spisa 88.), uporabnu dozvolu (list spisa 93. i 94.), zapisnik o tehničkom pregledu (list spisa 95. do 104.), dokumentaciju koju je tuženik dostavio uz podnesak od 16. travnja 2008. godine (list spisa 108. do 229.), izvod iz građevinskog dnevnika (list spisa 238.) i izvadak iz zemljišnih knjiga (list spisa 265).

Dalje se u obrazloženju navodi da je na temelju izvršenog uvida u dokumentaciju koja prileži spisu utvrđeno da je tužitelj kao izvoditelj radova za tuženika kao naručitelja, a na temelju Ugovora o gradnji od 5. lipnja 2006. i Anexa tog Ugovora od 18. listopada 2006. godine, izveo građevinske radove specificirane u točki I. Ugovora, za koje mu je ispostavio privremene i okončanu situaciju. Nadalje je utvrđeno da je predmet spora u predmetu broj P-118/08 isplata iznosa od 313.344,02 kn na temelju VI. i VII. privremene situacije i okončane situacije, te računa za isporučenu električnu energiju. Izvršenim uvidom u situacije i račun koji je predmet tužbe prvostupanjski sud je utvrdio da je tuženik kao naručitelj radova pečatom i potpisom ovjerio obje privremene i okončanu situaciju, kao i da je ovjeru tih situacija izvršio nadzorni inženjer Bruno Andrašić. VI. privremena situacija ispostavljena je za izvršene radove zaključno sa siječnjem 2007. godine, VII. privremena situacija za izvršene radove zaključno s ožujkom 2007. godine, a okončana situacija za izvršene radove zaključno s lipnjom 2007. godine. Nadalje je prvostupanjski sud utvrdio da je tuženik 14. veljače 2008. godine u predmetu broj P-118/08

postavio protutužbeni zahtjev radi isplate iznosa od 317.236,41 kn i to na ime naknade štete iznos od 223.292,57 kn i na ime ugovorne kazne iznos od 93.943,84 kn sve sa zateznim kamatama od podnošenja protutužbe do isplate, te da u prigovoru i protutužbi tuženik navodi da je podmirio najveći dio utuženog potraživanja s tim da dokaze o plaćanju tuženik nije dostavio do podnošenja prijedloga tužitelja za određivanje privremene mjere. Iz protutužbe je razvidno da tuženik tvrdi da je tužitelj kasnio s izvođenjem radova zbog čega da su sklopili Anex Ugovora o gradnji, ali da ni po produženju ugovorenog roka tužitelj nije obavio ugovorene radove, zbog čega od tužitelja potražuje ugovornu kaznu, te da tvrdi da je tužitelj nekvalitetno izveo dio radova odnosno da neke ugovorene radove nije izveo, te da je štetu zbog loše izvedenih radova morao sanirati sam tuženik te da iznos te štete protutužbom potražuje od tužitelja. Izvršenim uvidom u zapisnik o tehničkom pregledu predmetne građevine sud je utvrdio da se navode određeni nedostaci, s tim da 29. listopada 2007. godine izdana uporabna dozvola za navedeni građevinski višestambeni objekt. Kako je tuženik ovjerio bez stavljanja bilo kakvih primjedbi VI. i VII. privremenu situaciju i okončanu situaciju, prvostupanijski sud zaključuje da je time učinio nespornim vrijednost radova navedenu u tim situacijama i iznosa od 313.344,02 kn koji duguje tužitelju, neovisno od svih prigovora koji se odnose na kvalitetu izvedenih radova.

Stoga prvostupanijski sud smatra da je tužitelj kao predlagatelj osiguranja učinio vjerojatnom postojanje tražbine čije osiguranje traži, kao i da je dokazao opasnost da bi bez predložene mjere tuženik kao protivnik osiguranja spriječio ili znatno otežao naplatu tražbine, jer je tuženik u predmetu broj P-118/08 podnio protutužbu iako je prethodno ovjerio utužene privremene i okončanu situaciju, te je pozivajući se na odredbu čl. 296. st. 1. OZ-a odredio predloženu privremenu mjeru.

Protiv tog rješenja podnio je žalbu protivnik osiguranja (tuženik) zbog svih žalbenih razloga. U žalbi u bitnom navodi da prvostupanijski sud ne daje valjane razloge zbog kojih smatra da su ispunjeni uvjeti iz čl. 296. st. 1. Ovršnog zakona, odnosno zašto uzima da je tužitelj učinio vjerojatnim postojanje svoje tražbine. Žalitelj ističe da se prvostupanijski sud u obrazloženju pobijanog rješenja bavi samo tužiteljevom tražbinom, dok žaliteljevu tražbinu istaknutu u protutužbi samo spominje, navodeći da je žalitelj podnio protutužbu radi odugovlačenja postupka i izbjegavanja ispunjenja tužiteljeve tražbine, a što je netočno jer je žalitelj za svoj protutužbeni zahtjev u spis već dostavio dokaze o tužiteljevim loše izvedenim radovima. Nadalje, žalitelj ističe da je pogrešno utvrđenje prvostupanijskog suda da je žalitelj, ovjerivši privremene i okončane situacije, učinio nespornim iznos cijene radova bez nedostataka, te tvrdi da ovjera tih situacija znači samo ovjeru količine, a nikako i cijene, pa da te privremene i okončane situacije ne mogu biti osnova po kojem bi tužitelj od žalitelja mogao zahtijevati utužene iznose, te da žalitelj nije ovjerio situacije bez primjedbi jer da je svojim dopisima konstantno prigovarao tužitelju zbog loše izvedbe radova, kao i zbog cijene. Žalitelj nadalje ističe da sud također uopće ne navodi zašto smatra

da je tužitelj dokazao opasnost da bi bez predložene mjere žalitelj onemogućio ili znatno otežao naplatu tražbine, te žalitelj smatra da razlog za tu opasnost ne može biti razlog žaliteljeva protutužba, jer žalitelj protutužbom zahtijeva ono što mu pripada zbog štete koju je pretrpio zbog nesavjesnog, štetnog i zakašnjelog izvođenja radova od strane tužitelja. Osim toga žalitelj ističe da prodaja stanova predstavlja žaliteljevu osnovnu djelatnost.

Žalitelj ističe da sud nije ni utvrdio odlučne činjenice, te da je stoga pogrešno primijenio i materijalno pravo. Naime, žalitelj ponavlja da tužitelj, nije učinio vjerojatnim postojanje svoje tražbine koju je žalitelj u cijelosti osporio tijekom postupka, pogotovo što i žalitelj prema tužitelju ima osnovano potraživanje. Nadalje žalitelj ističe da ne postoji ni opasnost da će žalitelj svoju imovinu prikriti, otuđiti ili raspolagati njome na drugi način pa da bi time spriječio ili znatno otežao naplatu tužiteljevog potraživanja. Ističe da su neistinite tužiteljeve tvrdnje da žalitelj ima poslovnih i financijskih poteškoća te da rasprodaje svoju imovinu, budući da žalitelj uredno posluje, ima aktivan žiro-račun na kojem se vode njegova novčana sredstva, a da je "rasprodaja" imovine - stanova žaliteljeva osnovna djelatnost, koji stanove gradi da bi ih prodao i tako ostvario profit, tako da je prodaja tih stanova redovno obavljanje žaliteljeve djelatnosti i kao takva ne predstavlja opasnost iz čl. 296. st. 1. Ovršnog zakona. Takvu opasnost ne predstavlja ni bilo koji drugi oblik ponašanja žalitelja pa ni podnošenje protutužbe, nego je to žaliteljevo na zakonu osnovano pravo te nije jasno zašto prvostupanijski sud to smatra opasnošću koja je previđena Ovršnim zakonom. Žalitelj na kraju ističe da zbog ovakve mjere osiguranja trpi veliku i nenadoknadivu štetu jer zbog mjere osiguranja nije u mogućnosti prodati stan na kojem je privremena mjera određena, a prodaja stanova je ono od čega žalitelj egzistira, te predstavlja jednu od njegovih osnovnih djelatnosti. Predlaže da se preinači i predložena privremena mjera odbije odnosno da se pobijano rješenje ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje uz dosudu troškova.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba je osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je u skladu s odredbama čl. 365. i 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01 i 117/03, dalje: ZPP) u vezi s čl. 19. Ovršnog zakona („Narodne novine“ br. 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 151/04, 88/05, 121/05 i 67/08, dalje: OZ) u granicama razloga iz žalbe i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a i pravilnu primjenu odredaba materijalnog prava.

Počinjena je bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, jer je izreka rješenja nerazumljiva, a razlozi o

odlučnim činjenicama nisu navedeni ili su nejasni te rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

U točki IV. izreke rješenja je određeno trajanje privremene mjere „do potpunog namirenja tražbine radi čijeg osiguranja je određena ili drugačije odluke suda“ što je neodređeno i time nerazumljivo, a i nesvrhsishodno.

Trajanje privremene mjere, u skladu s odredbom čl. 303. OZ-a, mora biti jasno određeno ili vremenskim rokom ili rokom vezanim uz točno određeni postupak.

U slučaju potrebe produljenja roka sud će u skladu s čl. 303. st. 2. OZ-a na prijedlog predlagatelja osiguranja produžiti trajanje privremene mjere uz uvjet da se nisu promijenile okolnosti pod kojima je ta mjera određena.

Svrha je privremene mjere osigurati mogućnost naplate tražbine koja se osigurava, a ne onemogućiti protivniku osiguranja unovčenje njegove imovine sve dok predlagatelj ne namiri svoju tražbinu.

Pobližim rješenjem određena je privremena mjera radi osiguranja novčane tražbine, a nakon što je ocijenjeno da je udovoljeno pretpostavkama iz čl. 296. st. 1. OZ-a.

Prema odredbi čl. 296. st. 1. OZ-a privremena mjera radi osiguranja novčane tražbine može se odrediti ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje tražbine i opasnost da će bez takve mjere protivnik osiguranja spriječiti ili znatno otežati ostvarenje tražbine time što će svoju imovinu otuđiti, prikriti ili na drugi način njome raspolagati.

Navedeni razlozi za vjerojatnost postojanja predlagateljeve tražbine su nejasni. Osnovani su žalbeni razlozi da je pogrešan zaključak prvostupanskog suda da je žalitelj, ovjerivši privremene i okončane situacije, učinio nespornim iznos cijene radova bez nedostataka i priznao dugovanje iznosa navedenih u privremenim situacijama. Samo ovjera tih situacija i dobivena uporabna dozvola ne mogu biti osnova iz koje bi neupitno proizlazila tuženikova obveza za isplatu iznosa navedenim u privremenim situacijama i okončanoj situaciji.

Privremene i okončana situacija uz dobivenu uporabnu dozvolu su samo činitelji na temelju kojih se ocjenjuje ispunjenje predlagateljeve ugovorene obveze odnosno vjerojatnost predlagateljeve tražbine iz sklopljenih ugovora. Prema tome razlozi za ocjenu vjerojatnosti predlagateljeve tražbine prvenstveno ovise o ugovorenim uvjetima plaćanja i ispunjenju predlagateljevih ugovornih obveza.

Neosnovani su žalbeni razlozi da se prvostupajski sud u obrazloženju pobijanog rješenja bavi samo tužiteljevom tražbinom, a ne i žaliteljevom protutražbinom. Predmet osiguranja je tužiteljeva tražbina te se za odluku o određivanju predložene mjere ocjenjuje vjerojatnost samo tražbine koja se osigurava.

Osnovan je žalbeni razlog nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene prava u ocjeni osnovanosti predložene mjere.

Razlozi za ocjenu vjerojatnosti predlagateljeve tražbine prvenstveno ovise o ugovorenim uvjetima plaćanja i ispunjenju predlagateljevih ugovornih obveza, a ugovoreni uvjeti plaćanja uopće nisu utvrđivani.

Prvostupajski sud u obrazloženju navodi da je predlagatelj dokazao opasnost da bi bez predložene mjere tuženik kao protivnik osiguranja spriječio ili znatno otežao naplatu tražbine, jer je tuženik u predmetu broj P-118/08 podnio protutužbu iako je prethodno ovjerio utužene privremene i okončanu situaciju. Pri tome se u obrazloženju ne navode nikakve druge radnje protivnika osiguranja koje bi bile svjesno poduzete radi sprječavanja naplate ili znatnog otežanja naplate predlagateljevog potraživanja.

Osnovano žalitelj navodi da ulaganje žalbe protiv prvostupajnske presude ne predstavlja sprječavanje ostvarenja predlagateljeve tražbine. Ulaganje žalbe protiv prvostupajnske presude na kojoj se temelji vjerojatnost novčane tražbine za koju se traži osiguranje, je zakonom omogućen redovan pravni lijek, te korištenje redovnog pravnog lijeka ne predstavlja sprječavanje ostvarenja novčane tražbine.

Prvostupajski sud nije ni utvrđivao predlagateljeva „saznanja da tuženik ima financijskih poteškoća i prodaje svoju imovinu“ te da će zbog toga naplata tužiteljeve tražbine biti otežana odnosno onemogućena. Predlagatelj treba učiniti vjerojatnim financijske poteškoće protivnika osiguranja i prodaju imovine protivnika osiguranja sa svrhom da bi se prodajom imovine spriječila ili znatno otežala naplata predlagateljeve tražbine, za što, kako navodi, ima saznanja.

Predlagatelj u skladu s odredbom čl. 296. st. 1. OZ-a, uz vjerojatnost postojanja tražbine čije se osiguranje traži treba učiniti vjerojatnim i opasnost da će bez predložene mjere protivnik osiguranja spriječiti ili znatno otežati ostvarenje tražbine time što će svoju imovinu otuđiti, prikriti ili na drugi način njome raspolagati.

Stoga za sada u spisu nema dovoljno podataka za ocjenu jesu li

ispunjeni uvjeti za određivanje privremene mjere u skladu s odredbom čl. 296. OZ-a.

Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 3. ZPP-a, a u svezi s čl. 19. st. 1. OZ-a, žalba prihvaćena te pobijano rješenje ukinuto i predmet vraćen na ponovno postupanje.

U nastavku postupka sud će ponovno ispitati zakonske pretpostavke za predloženu mjeru u smislu naprijed iznijetih primjedbi. Prvenstveno treba utvrditi relevantne činjenice za ocjenu vjerojatnosti postavljene novčane tražbine i opasnosti da će bez predložene mjere protivnik osiguranja spriječiti ili znatno otežati ostvarenje tražbine time što će svoju imovinu otuđiti, prikriti ili na drugi način njome raspolagati.

Odluka:

VSRH Rev x 878/2012-2

Zbirni podatci

Broj odluke: VSRH Rev x 878/2012-2

Datum odluke: 11.06.2014

Vrsta odluke: Rješenje

Vrsta predmeta: Građanski - revizija (predmeti stariji od 10 godina)

Odjel: GRAĐANSKI ODJEL

[Poveznica do dokumenta na portalu NOTARIUS-INFO](#)

Tekst

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Rev-x 878/12-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Željka Glušića predsjednika vijeća, Renate Šantek članice vijeća, Gordane Jalšovečki članice vijeća, Damira Kontreca člana vijeća i suca izvjestitelja i dr. sc. Ante Perkušića člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja „M.“ d.o.o. Z., kojeg zastupa punomoćnik D. P., odvjetnik u Z., protiv tuženice Republike Hrvatske, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu, radi isplate, odlučujući o reviziji tuženice protiv presude Županijskog suda u Zagrebu br. GŽ-4251/11-2 od 20. ožujka 2012., kojom je potvrđena presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu br. P-2654/02 od 28. siječnja 2010., u sjednici vijeća održanoj 11. lipnja 2014.,

riješio je:

Prihvaća se revizija tuženice i ukidaju se presuda Županijskog suda u Zagrebu br. GŽ-4251/11-2 od 20. ožujka 2012. i presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu br. P-2654/02 od 28. siječnja 2010., te se predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Obrazloženje

Presudom suda prvoga stupnja naloženo je tuženici da tužitelju isplati iznos od 1.555.859,26 kuna zajedno sa zateznom kamatom na pojedine iznose kako je to pobliže navedeno u izreci prvostupanjske presude, te troškove postupka u iznosu od 369.652,07 kn (toč. I.). S dijelom zahtjeva u visini od 744,37 kn te sa zahtjevom za isplatu ugovorene kamate po stopi od 1 promil dnevno od dospjeća do isplate tužitelj je odbijen (toč. II.). Isto tako odbijen je protutužbeni zahtjev tuženice za isplatu iznosa od 146.405,28 eura sa zateznom kamatom od dana podnošenja

protutužbe do isplate (toč. III.).

Drugostupanjskom presudom odbijene su žalbe tužitelja i tuženika i potvrđena je prvostupanjska presuda u cijelosti. Ujedno tužitelju nije dosuđen trošak odgovora na žalbu.

Protiv presude suda drugoga stupnja tuženica je pravodobno podnijela reviziju iz čl. 382. st. 1. toč. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 - dalje: ZPP), zbog počinjenih bitnih povreda odredaba parničnog postupka, te zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Tuženica predlaže da se pobijana presuda preinači na način da se zahtjev tužitelja u cijelosti odbije, a u cijelosti usvoji protutužbeni zahtjev, podredno da se obje nižestupanjske presude ukinu i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Na reviziju nije odgovoreno.

Revizija tuženice je osnovana.

U povodu revizije iz članka 382. st. 1. ZPP revizijski sud ispituje pobijanu presudu samo u onom dijelu u kojem se ona pobija revizijom i u granicama razloga određeno navedenih u reviziji, pazeći po službenoj dužnosti na pogrešnu primjenu materijalnog prava i na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 8. ZPP.

Postupajući na navedeni način ovaj sud ne nalazi da bi bila počinjena bitna povreda iz čl. 354. st. 2. toč. 8. ZPP.

U postupku pred nižestupanjskim sudovima je utvrđeno:

da su parnične stranke sklopile Ugovor o građenju po sistemu ključ u ruke od 29. rujna 1999., te anekse osnovnom ugovoru od 14. rujna 2000. i 7. studenog 2001., a u svezi adaptacije objekta Veleposlanstva Republike Hrvatske u B., da su aneksi osnovnom ugovoru sklopljeni radi vanstroškovničkih radova, te da su isti sklopljeni također po sistemu „ključ u ruke“, da je sud radi utvrđivanje vrijednosti i kvalitete izvedenih radova proveo vještačenje po vještaku Ž. Ž., da prvostupanjski sud nije cijenio iskaz vještaka Z. Š. jer isti nije

odgovorio na sporna pitanja, da su gotovo sve situacije ovjerene od strane nadzornog organa kojeg je odabrao tuženik, osim okončane situacije koja se uglavnom odnosi na ugovorenu nagradu, da je dio nedostataka registriranih internim tehničkim pregledom tužitelj otklonio, da je do produljenja rokova gradnje nakon ugovorenog roka došlo zbog pojave vanstroškovničkih radova, zbog toga što nisu na vrijeme plaćene privremene situacije, te jer je tuženik zbog tih radova trebao ishoditi građevinsku dozvolu zbog naknadne prenamjene dijela objekta, da je prvotni rok od 31. ožujka 2000. bio produživan radi izvođenja izvanstroškovničkih radova, da tužitelj nije kriv za prekoračenje rokova, da je tužitelj sve radove izveo kvalitetno, da je tuženik u objekt uselio 1. srpnja 2001.

Obzirom na navedeno sud je prihvatio potraživanja tužitelja:

po računu br. 03/01 u visini od 827.689,45 kn s rokom dospijeca 18. travnja 2001.,
 po računu br. 07/01 u visini od 296.954,78 kn s rokom dospijeca 9. listopada 2001.,
 po I. privremenoj situacija aneksa II. iznos od 194.120,85 kn s rokom dospijeca 23. studenoga 2001.,
 te po okončanoj situaciji aneksa II. iznos od 236.462,22 kn s rokom dospijeca 6. veljače 2002.

Osim toga prvostupanjski sud je prihvatio osnovanim potraživanjem obračuna kamata po obračunu br. 02/01 u iznosu od 615,38 kn i obračunu kamata br. 06/01 od 16,58 kn, dok u preostalom dijelu zbog obračune nedopuštene stope zatezne kamate potraživanja tužitelja su ocijenjena neosnovanim.

Glede protutužbenog zahtjeva prvostupanjski sud jednom rečenicom ističe da tuženica svoje potraživanje ničim nije dokazala. Navedeno prihvaća i drugostupanjski sud.

Prema ocjeni revizijskog suda pravilno tuženica u reviziji ukazuje na počinjenu bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP, budući da razlozi nižestupanjskih presuda glede usvaja tužbenog, odnosno odbijanja protutužbenog zahtjeva nisu jasni.

Naime, iz činjeničnih utvrđenja nižestupanjskih sudova proizlazilo bi da je i osnovni ugovor i aneksi ugovora o građenju sklopljen s klazulom „ključ u ruke“. U čl. 640. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 107/95, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01 – dalje: ZOO) propisano je da ako ugovor o građenju sadrži odredbu „ključ u ruke“ ili neku sličnu odredbu da to znači da se izvođač obvezuje samostalno izvršiti sve radove potrebne za izgradnju i uporabu određenog cjelovitog objekta, a u kojem slučaju ugovorena cijena obuhvaća i vrijednost svih nepredviđenih radova i viškova radova, a isključuje utjecaj manjkova radova na ugovorenu cijenu.

Pravilno revizija ukazuje da se računi 03/2001 u iznosu od

827.689,45 kn od 3. travnja 2001. i br. 07/2001 u iznosu od 296.954,78 kn od 24. rujna 2001. odnose na troškove gradilišta nastalih zbog produljenja roka gradnje, a ne na same ugovorene vanstroškovničke radova, odnosno dodatne radove koji nisu bili ugovoreni osnovnim ugovorom. Osim toga, niti potraživanje temeljem okončane situacije br. 02-10/99 na iznos od 240.528,22 kn koje se odnosi na nagradu za prijevremeni završetak poslova, ne predstavlja vanstroškovnički rad, pri čemu nije jasno o kojem se prijevremenom završetku radova radi, budući da se iz obrazloženja pobijane odluke može zaključiti da je u konkretnom slučaju došlo do produljenja ugovorenog roka gradnje.

Isto tako nejasni su i razlozi glede osnovanosti potraživanja tužitelja za iznos od 194.120,85 kn temeljem I. privremene situacije br. 63-10-2/01, a koja je privremena situacija osporena od strane nadzornog inženjera.

Glede neosnovanosti protutužbenog zahtjeva tuženice pobijane presude nemaju uopće razloga jer se jednom rečenicom govori da tuženica nije dokazala svoje tvrdnje. Međutim, pravilno tuženica u reviziji ukazuje da je ista na okolnost osnovanosti protutužbenog zahtjeva predlagala izvođenje određenih dokaza, koje je prvostupanjski sud odbio provesti. U takvoj situaciji se ne može parničnoj stranci stavljati na teret primjena pravila o teretu dokazivanja, kada je sud odbio provesti dokaze koje je ta strana predložila provesti glede osnovanosti protutužbenog zahtjeva.

Stoga je zbog počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP valjalo ukinuti obje nižestupanjske presude u pobijanom dijelu i predmet vratiti sudu prvoga stupnja na ponovno suđenje.

U nastavku postupka nižestupanjski sudovi će razmotriti osnovanosti zahtjeva tužitelja i tuženika obzirom na ugovorenu klazulu „ključ u ruke“, utvrditi će kada je prema sklopljenom Ugovoru i aneksima ugovora ugovoren rok plaćanja, te ponovno donijeti odluku o meritumu spora.

Novom odlukom o glavnoj stvari odlučiti će se o cjelokupnim troškovima postupka.

Zagreb, 11. lipnja 2014.

Predsjednik vijeća:

Željko Glušić, v.r.